

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Ejendomsskat paa 50 Kr., vilde ved en Lettelse paa Halvdelen kun faa 25 Kr., og det vilde ikke betyde ret meget for saadanne Husmænd i Forhold til den Byrde, de har i Øjeblikket, og det vil jeg fastholde.

Jeg vil dernæst sige, at saadan som Vilkaarene er i Øjeblikket for Landbruget, er det ingenlunde de store Landmænd, som er udsat for Vanskeligheder. Alting har formet sig saaledes for Tiden, at det er de mindre Landbrug, der er ramt haardest, og de største Landbrug, der er ramt mindst, og derfor vilde det være ganske urimeligt, om man netop i denne Situation gennemførte Landboreformer, som fortrinsvis hjalp de store Landbrug. Dernæst vil det ogsaa være en Ordning, som i høj Grad vilde forfordele det vestjyske Landbrug, hvor man ikke har nær saa høje Ejendomsskatter som i den øvrige Del af Landet.

Det er netop de mindre Landbrug og det vestjyske Landbrug, som er haardest ramt, og derfor vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem, naar han udtaler, at Kravet om Nedsættelse af Ejendomsskatterne kommer fra det samlede Landbrug, at det ærede Medlem kan være overbevist om, at det er ikke rigtigt. Der er i Tusindvis af Landmænd, der er fuldkommen klar over, at en Nedsættelse af Ejendomsskatterne vilde være en meget daarlig Reform, som ikke vilde gavne de Landmænd, som er ramt haardest i Øjeblikket. Det vilde ramme i Flæng. Det vilde være til størst Fordel for de store Landmænd, og det vilde være til Fordel lige saavel for de Landmænd, der sidder godt i det, som for de Landmænd, der sidder daarligt i det. Det vilde være at give en hel Del af dem et Tilskud, som de slet ikke har nogen Ret til. Der er en Række Landmænd, der har købt deres Ejendom med de Skatter, der hviler paa dem i Øjeblikket, de er købt med de Forpligtelser, og det vil altsaa sige, at hvis man letter deres Ejendomsskatter, saadan som det ærede Medlem ønsker, faar de et meget betydeligt Statstilskud, og et Statstilskud, som slet ikke vilde blive fordelt efter Trang eller Krise eller Vilkaar i Øjeblikket, men fordelt efter Princippet, at de store Landbrug skal have mest og de mindre Landbrug skal have mindst.

Saa vidt jeg kunde forstaa paa det ærede Medlem, havde han tænkt sig Lettelser for Landbruget ved Nedsættelse af Ejendomsskat og ved en Smørlovgivning paa i alt ca. 50 Mill. Kr. De Forslag, der er fremsat af Regeringen her siden Nytaar, drejer sig om et Beløb paa ca. 20 Mill. Kr.,

og jeg føler mig overbevist om, at de 20 Mill. Kr. vil betyde større Lettelse for de Landbrug, som er haardest ramt af Krisen, end 50 Mill. Kr. fordelt efter det Princip, det ærede Medlem foreslaar.

Viggo Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at kritisere det foreliggende Lovforslag. Det Emne har vi talt om saa mange Gange og er kommet Sagen lige nær, idet Paastand staar mod Paastand. Men jeg har bedt om Ordet, fordi jeg havde haabet, at det Udvalg, der har været nedsat om Lovforslaget, havde taget et Spørgsmaal op, som jeg ved Udvalget ikke er ukendt med, et Spørgsmaal, der angaar de Folks Forhold, hvis Ejendomsværdier ligger betydeligt under Kreditforeningslaanet, altsaa hvis Kreditforeningslaanet er meget for højt i Forhold til Ejendommens Værdi. Der er Egne her i Landet, hvor det er Tilfældet, og jeg skal nævne de Steder, hvor Forholdet er særlig grelt. Det er i Slaugs Herred i Midtjylland. Jeg ved, at den højt-ærede Minister er bekendt med, at det vil være ganske umuligt at anvende den foreliggende Lov derovre, idet Kreditforeningslaanet i mange Tilfælde dør ligger ca. 70 pCt. over Værdien. Det er naturligvis et ganske urimeligt Forhold, men saaledes er det, og jeg ved, at det har været forebragt den højtærede Minister. Man har ikke kunnet rokke ved Tallene, de er underbygget af foretagne Beregninger. Der var en Deputation fra Hejnsvig ved Grindsted herinde i Udvalget, og det fremgik af de Tal, som den overbragte Udvalget, at der blandt 153 Ansøgninger til Gældssaneringslaan kun var blevet bevilget een, og hertil har navnlig medvirket det lige omtalte Forhold. Jeg havde, som sagt, haabet, at man i Udvalget havde fundet Udvej til at hjælpe disse Mennesker, for det er dem, der trænger allerhaardest til Hjælp. Jeg vil ikke skille Øst- og Vestjylland ud fra hinanden, Forholdene er vanskelige alle Steder, men vi kan paa Østegnen bedre taale, at man tager med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Naar Landmændene tror at have faaet en Hjælp, skal de jo nok Dagen efter blive mindet om, at det er en Fejltagelse, og i Vestjylland kan man daarligt taale det. Jeg sigter her til den urimelige Forhøjelse af Ejendomsskylden, som er sket i den sidste Tid. Det er saa meningsløst, at man i en Tid, hvor alting er saa vanskeligt — og det erkendes jo fra alle Sider —, forhøjer Ejendomsskyldværdien — det virker videre paa 3—4 Omraader. Man siger ellers, at det intet har at betyde inden for